

**Kod przedmiotu**

**Kierunek**

Instrumentalistyka

**Specjalności**

Wszystkie specjalności

**Typ przedmiotu**

Podstawowy

**Wymagania wstępne**

Student ukończył studia pierwszego stopnia na kierunku Instrumentalistyka, a w szczególności legitymuje się ukończeniem kursu przedmiotu „Zagadnienia wykonawcze muzyki współczesnej” lub pokrewnego.

**Wymagania końcowe**

Zaliczenie ze stopniem na podstawie prac pisemnych oraz przygotowanych samodzielnie interpretacji utworów współczesnych.

**Cele kształcenia**

Zgodne z efektami kształcenia.

**Treści programowe nauczania**

- Zapoznanie z technikami kompozytorskimi i stylami muzycznymi II połowy XX wieku oraz XXI wieku: serializm, sonoryzm, aleatoryzm, grafika muzyczna, spektralizm, muzyka konkretna i elektroniczna, minimal music, postmodernizm.
- Poznanie terminologii przedmiotowej oraz typologii stylów i gatunków wg m.in. Bogusława Schaeffera i Witolda Lutosławskiego.
- Analiza partytur muzyki nowej, wspierana wybranymi fragmentami nagrań.
- Poznanie i opanowanie praktyczne sposobów odczytu nowoczesnych form zapisu partytur i partii solowych w ramach poszczególnych specjalności instrumentalnych.
- Przyswojenie nowatorskich sposobów wydobywania dźwięku i technik gry instrumentalnej.
- Opanowanie umiejętności zbiorowej i indywidualnej improwizacji w oparciu o poznane techniki gry, postaci notacji muzycznej oraz nowoczesne koncepcje w zakresie integralności dzieła sztuki.
- Nabycie umiejętności umożliwiających uczestnictwo w projektach multimedialnych i eksperymentalnych.

**Efekty kształcenia (uczenia się) po ukończeniu przedmiotu**

**- w zakresie wiedzy**

- Student posiada szczegółową wiedzę dotyczącą repertuaru i piśmiennictwa związanego z wybraną specjalnością (K2\_W02). Zakres wiedzy dotyczy twórczości kompozytorskiej po 1950 roku.
- Student posiada poszerzoną wiedzę na temat kontekstu historycznego muzyki i jej związków z innymi dziedzinami kultury (K2\_W06). Zakres wiedzy dotyczy twórczości kompozytorskiej po 1950 roku.

- Student poprzez indywidualną pracę poszerza wiedzę dotyczącą improwizacji; jeżeli improwizacja jest związana ze specjalnością i zawarta w programie nauczania, absolwent dysponuje szeroką wiedzą umożliwiającą swobodną improwizację w różnych kontekstach (K2\_W09). Zakres wiedzy dotyczy twórczości kompozytorskiej po 1950 roku.

**- w zakresie umiejętności**

- Student samodzielnie interpretuje i wykonuje utwory muzyczne w oparciu o własne twórcze motywacje i inspiracje na wysokim poziomie profesjonalizmu, zgodnie z wymaganiami stylistycznymi (K2\_U02). Zakres umiejętności dotyczy twórczości kompozytorskiej po 1950 roku.
- Student potrafi działać w różnych formacjach zespołowych i posiada umiejętność współdziałania z innymi artystami w różnego typu zespołach oraz w ramach innych wspólnych prac i projektów, także o charakterze multidyscyplinarnym (K2\_U06). Zakres umiejętności dotyczy twórczości kompozytorskiej po 1950 roku.
- Student osiąga wysoki poziom biegłości w sztuce improwizacji (K2\_U16). Zakres umiejętności dotyczy twórczości kompozytorskiej po 1950 roku.

**- w zakresie kompetencji społecznych**

- Student inicjuje działania artystyczne w zakresie szeroko pojętej kultury; potrafi podejmować się realizacji projektów o charakterze interdyscyplinarnym lub też wymagających współpracy z przedstawicielami innych dziedzin sztuki i nauki (K2\_K02).

**Metody nauczania**

Ćwiczenia - analiza przykładów muzycznych pod względem harmoniki, rytmiki, melodyki, faktury, formy, notacji oraz aspektów wykonawczych na przykładzie partytur i nagrań.

**Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się**

ROK	I		II	
SEMESTR	1	2	3	4
Punkty ECTS	1	1		
Ilość godzin w semestrze	15	15		
Rodzaj zaliczenia	zs	zs		
<b>LEGENDA</b>	<b>zal – zaliczony; zs – zaliczenie ze stopniem; egz – egzamin; ed – egzamin dyplomowy</b>			

**Kryteria oceny**

- Część teoretyczna – praca pisemna z uwzględnieniem pytań zawierających przykłady muzyczne, mająca na celu sprawdzenie wiedzy dotyczącej technik kompozytorskich, stylów, twórczości wybranych kompozytorów, notacji oraz technik wykonawczych typowych dla muzyki powstałej po roku 1950.
- Część praktyczna – przygotowanie dwóch lub trzech utworów muzycznych z wykorzystaniem nowych sposobów notacji, technik kompozytorskich oraz wykonawczych, w tym również improwizacji (np. grafika muzyczna), w obsadzie solowej lub kameralnej.

**Literatura (piśmiennictwo)**

Cage J., *Notations*, Something Else Press, New York 1969.

Kutnik J., *John Cage. Przypadek paradoksalny*, Lublin 1993.

*Kultura dźwięku. Teksty o muzyce nowoczesnej*, red. Christoph Cox, Daniel Warner, słowo/obraz terytoria, Gdańsk 2010.

Rae Ch. B., *Muzyka Lutosławskiego*, PWN, Kraków 1996.

Artykuły dotyczące omawianych zagadnień i kompozytorów dostępne na stronie internetowej [www.glissando.pl](http://www.glissando.pl)

**Język wykładowy**

Polski, angielski, niemiecki, rosyjski.

**Imię i nazwisko wykładowcy**

dr Artur Zagajewski

dr Sławomir Zamuszko